

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobkyně: **A. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 31, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 5. 2014, č. j. 12901/14/5000-14402-704211, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 25. 8. 2015, č. j. 59 Af 177/2014 - 50,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadla žalobkyně v záhlaví označené usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, kterým bylo zastaveno řízení o její žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 5. 2014, č. j. 12901/14/5000-14402-704211, ve věci daňových povinností daně z nemovitostí za rok 2008. Ve své kasační stížnosti stěžovatelka požádala o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta. Usnesením ze dne 21. 10. 2015, č. j. 3 Afs 202/2015 - 19, Nejvyšší správní soud její žádost zamítl, neboť žalobkyně neposkytla soudu navzdory řádné výzvě informace o svých majetkových poměrech. Ve faxovém podání ze dne 17. 10. 2015 sice uvedla, že formulář potvrzení a prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech soudu zasílá v uzavřené obálce, soudu však žádné takové podání nebylo doručeno.

Nejvyšší správní soud uvedeným usnesením žalobkyni dále vyzval, aby ve lhůtě sedmi dnů od doručení usnesení zaplatila soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč a za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 1.000 Kč. Současně ji poučil o tom, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví. Usnesení bylo žalobkyni doručeno dne 5. 11. 2015 v souladu s § 49 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Žalobkyně však soudní poplatek neuhradila, ve svém podání ze dne 12. 11. 2015 opětovně požádala o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Současně navrhla zrušení § 105 odst. 2 s. ř. s., který stanoví povinné zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, i zrušení poplatkové povinnosti.

Nejvyšší správní soud se nejprve zaměřil na obsah podání žalobkyně ze dne 12. 11. 2015. Soud připomíná, že o žádosti žalobkyně o osvobození od soudních poplatků bylo pravomocně rozhodnuto usnesením ze dne 21. 10. 2015, č. j. 3 Afs 202/2015 - 19, a tímto rozhodnutím je soud vázán. V podání ze dne 12. 11. 2015 neuváděla žalobkyně žádné nové skutečnosti,

kteřé by mohly uvedené závěry zvrátit. Nejvyšší správní soud již proto o nové žádosti žalobkyně o osvobození od soudních poplatků znovu nerozhodoval.

Nejvyšší správní soud dále uvádí, že zaplacení soudního poplatku obecně náleží mezi základní podmínky řízení o kasační stížnosti. Soudní poplatek je právní institut, jehož úkolem není znemožnit přístup k soudu, ale jehož funkcí je mimo jiné zabezpečit zčásti úhradu nákladů spojených s činností soudů, vyloučit nadužívání práva obrátit se na soud v nepodstatných záležitostech či v případech zjevně neúspěšného uplatňování práva a konečně působit na to, aby povinní dobrovolně plnili své povinnosti a aby spory byly řešeny mimosoudně. Podmínění věcného posouzení návrhu splněním poplatkové povinnosti není v rozporu s právem na soudní ochranu mimo jiné s ohledem na možnost osvobození od soudních poplatků. Při posouzení žádosti o osvobození od soudních poplatků totiž soud důsledně zkoumá právě to, zda by v konkrétním případě nebyl požadavek na zaplacení soudního poplatku nepřijatelnou překážkou pro přístup k soudu, tedy zda by žadateli nebylo jen pro jeho majetkové a sociální poměry znemožněno uplatňovat nebo bránit své právo. To však v projednávané věci Nejvyšší správní soud (viz usnesení ze dne 21. 10. 2015, č. j. 3 Afs 202/2015 - 19) neshledal.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb. nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

Žalobkyně ve lhůtě stanovené Nejvyšším správním soudem ani následně soudní poplatek splatný podáním kasační stížnosti nezaplatila. Nejvyšší správní soud proto řízení podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb. ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli žalobkyně na výzvu soudu neodstranila ani nedostatek právního zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., Nejvyšší správní soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před jinými procesními postupy. Nejvyšší správní soud se proto dále nezabýval návrhem žalobkyně na zrušení § 105 odst. 2 s. ř. s.

Podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 18. listopadu 2015

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu